

«**التحریر**» از درون

یکشنبه شه‌دا، ۶ فوریه دعوت به ثبت انقلاب

نویسنده:سعد القرش
ترجمه:مریم‌حیدری

● امروز، صبح زود از خواب بیدار شدم. روزنامه‌های امروز را مثل روزنامه‌های روزهای قبل رها کردم. چند روز بعد بود که با احساس‌هایی مختلف و متضاد، به سراغ‌شان آمدم؛ لشک اندوه برای سرنوشتی که ممکن بود انقلاب به آن گرفتار شود و ناباوری در برابر حجم دستاوردی که با خلع مبارک و پایان یافتن نظام فاسدش، سرانجام یافت. هیچ کس تصور نمی کرد که مبارک، با این تلفات کم و در وقتی اندک که بیش از ۱۸ روز طول نکشید، کنار برود.

در ورودی میدان از سمت پل «قصر التیل»، مژه‌دهای امروز، «یکشنبه شه‌دا»، به استقبالم آمد. از روز «چهارشنبه خونین»، میدان، خانه و مدینه فاضله ما را نمی‌شناختند، کاری دوست‌داشتنی نبود. دیروز بعدازظهر، رادیوی میدان اعلام کرد یک تلفن همراه گم شده. گفتگت که به سرقت رفته؛ گفت صاحبش، گمشد کرده. چند دقیقه بعد هم اعلام کرد که یکی از شهروندان، تلفن را پیدا کرده و به مسوولان رادیو تحویل داده.

نمی‌دانسم آیا مسیحی‌ها، تا قبل از این، مراسم مناجات‌شان را خارج از کلیسا انجام داده‌اند یا نه؟ اما این اتفاق در میدان افتاد. اینجا مسلمان و مسیحی، کنار هم می‌ایستند و در یک‌جا، مناجات و بعد نماز به‌پا می‌شود و همه با هم، به سوی آسمان، دست بلند می‌کنند.

میدان، نیازی به شعارهای وحدت ملی میان مسیحیان و مسلمانان نداشت، امروز، برای شه‌دا، نماز به‌پا شد و بعد مناجات روز یکشنبه در یکجا. حدود ساعت یک، هشدارها و خبره‌هایی مبنی بر خروج ارتش از میدان، به گوش‌مان رسید. وسایلهای جز رفتن به عرصه خبر و شایعه، برای اطمینان از خبر نبود؛ برای همین، به سوی «وسط البلد»، رفتم. زندگی به بسپاری از مغازه‌ها بازگشته بود. حدود یکصد متر دورتر از میدان «طلعت حرب» که از جمعه گذشته، آزاد شده بود، چند جوان از بقایای هواداران مبارک، ایستاده بودند و داشتند از دور، شعار می‌دادند: «عازیزین حسنی»، می‌خواستیم به آنان بگویم اینجا ایستاده‌اید و «حسنی» را می‌خواهید! او ممکن است هر جایی باشد یا بیهوده، جز اینجا همون موقع، تلفنم زنگ خورد؛ علا عبدالهادی گفت بیانیهای نوشته‌ است و از طریق ای‌میل، برایم فرستاده که در آن بیشترین تعداد امضای ممکن را جمع کرده. گفتیم یک ساعت دیگر می‌توانم بخوانمش و به دوستان دیگر بفرستم و به تعدادی دیگر هم برای جمع‌کردن امضای‌شان، تلفن کنم.

نوری البجراح هم تماس گرفت و پرسید: «چیزی درباره تجربه انقلاب در میدان التحریر نوشتی؟» «نه نه من و نه هیچکس دیگر، حتی یک حرف هم ننوشته‌ایم. انقلاب هم که فقط در میدان نیست، در همه شهرها و در میدان‌های دیگر هم هست که شانس بازتاب در رسانه را ندارند ولی میدان التحریر، به یک نماد تبدیل شده».

نوری با شسور و هیجان کسی صحبت می‌کرد که انقلاب را انقلاب خود و نسل خودش می‌داند و انقلاب عرب‌هایی که پس از غربت در دوردست‌های جهان، رویای بازگشت به سرزمین‌شان را دارند: «شما دارید تاریخ مصر و منطقه و کرامت انسانی را می‌سازید؛ چطور این واقعه را نمی‌نویسید؟»

گفتم چیزی که دارد اتفاق می‌افتد، از نوشتن بزرگ‌تر است. نوشتن، محکوم به قواعد خود است و این اتفاق، خارج از قواعد نوشتن و تاریخ و بلاغت است. نوشتن یادداشت‌های روزانه خیالت است و چه‌بسا، سودجویی از انقلاب و ایثار شهدایی که آرزوی آزادی وطن داشتند و در «جمعه خشم»، شهید شدند.

نوری به حرف‌هایم گوش داد و گفت آنها این اشتباه

را در محاصره بیروت در سال ۱۹۸۲ کرده بودند و آن موقع، واقعه‌ا را آنگونه که باید و شاید، ثبت نکردند.

بعد، از من خواست دوستانم را به نوشتن حتی چند سطر، دعوت کنم تا شعارها و پلاکاردها و عکس‌ها و یادداشت‌ها و روابط جدید در میدان و جزئیات زندگی روزمره را در خیابان یا خانه بنویسند.

حق با نوری بود. بلافاصله در صفحه‌ام در فیس‌بوک نوشتم: «به همه افراد در التحریر یا هر شهر دیگری در مصر: پیش از آنکه انقلاب از حافظه‌ها برود و با توجه به فالواری جزئیات انسانی و تابع حوادث، خواهشمندم یادداشت‌های روزانه و مشاهدات خودتان را از لحظه خروج از منزل تا چگونگی رسیدن به میدان و بازگشت، از روز اول بنویسید. حتی اگر شده چند سطر بنویسید و بعدا ادامه‌اش دهید. من نوشته‌هاتان را دریافت می‌کنم تا در آینده در یک یا چند جلد کتاب، چاپ شود.»

به میدان بازگشتم. به دوستم، عبدالرازق، گفتم

فردا جسد نمادین احمد محمود، ناشر و روزنامه‌نگار، را از انجمن روزنامه‌نگاران به میدان التحریر تشییع می‌شود و در میدان، بر رویش نماز می‌خوانند.

معتزخان داشتند شعار می‌دادند.

به عبدالرازق گفتم: برای ما هم کافی است؛ فردا تشییع جنازه‌همکار شهیدانم است. برویم.

«باراک اوباما» دومین دوره ریاست‌جمهوری‌اش را دیروز رسماً آغاز کرد و امروز در جشن سوگند عمومی شرکت می‌کند. نکته غریب مراسم سوگند نیز همزمانی یک روز تعطیل، یعنی یکشنبه با آن بوده است. میهمانی کوچک سوگند نیز سوای بایدن، معاون تازه رییس جمهوری اوباما یک جمع کوچک چند نفره بود. اوباما از دو انجیل برای سوگند استفاده کرد؛ یکی انجیلی که ابراهام لینکلن، شانزدهمین رییس جمهوری آمریکا به آن سوگند خورده بود و دیگری نیز متعلق به «مار تین لوتر کینگ» است که برای اجرای این مراسم تازگی دارد. این اما تنها شگفتی‌های مراسم سوگند رییس جمهوری آمریکا نبود. مراسم تحلیف اوباما اینبار توسط سناتور دایان فینشستین اجرا شد.

نخستین زن و نخستین برگزارکننده این مراسم، این مراسم در جایی برگزار شد که هزاران کارگر و نیروی دواطلب جایگاه اجرای آن را ساخته‌اند. خود اوباما نیز آستین‌ها را بالا زد و به عنوان بخشی از «روز ملی خدمات» که جشن‌های تحلیف با آن شروع می‌شود، یک مدرسه را با کمک دیگر دواطلبان تمیز کرد و روز قبل از نخستین سوگند ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۰۹ نیز به همین شیوه عمل کرده بود. اما سخنرانی امروز برای تحلیف مثل آن سال نخواهد بود و قطعاً اینبار باید مسایل دیگری مطرح شود. در حالی که پیش‌بینی می‌شود جمعیت برای روز تحلیف اوباما تنها نیمی از جمعیت ۱/۸ میلیون نفری چهار سال پیش باشد، دمای

جنگ و صلح

رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه ضمن اعلام ادامه گفت‌وگوها با پ.ک.ک گفت: تا زمانی که این سازمان تروریستی سلاح خود را بر زمین نگذارد و حملات خود را متوقف نکند، ما با جدیت و بدون خودداری از هرگونه عملیات نظامی به تعقیب اعضای پ.ک.ک ادامه می‌دهیم.**(الجزیره)**

آمریکاییان ترسیده از سیاست در واشنگتن ممکن است از آنچه در هند در حال رخ دادن است چیزی آشنا ببینند در هند، ناگامی دولت تبدیل به خشم عمومی شده است. تجاوز گروهی وحشت‌آور ماه گذشته و قتل زنی ۲۳ساله، ده‌ها هزار نفر را به خیابان‌ها کشاند. در حالی که اعتراضات فروکش کرده، خشم همچنان هویداست و توجه رسانه‌ها برای برجسته کردن مشکل خشونت علیه زنان ادامه دارد. بیش از یک سال پیش، میلیون‌ها نفر به اعتراضات سراسری علیه فساد پیوستند. آرزویند کجربوال، یکی از سازمان‌دهندگان اصلی نهضت ضد فساد، به من گفت: «هندی‌ها بهترین مردم دنیا هستند اما بدترین دولت و بدترین جریان سیاست را دارند.» در واقع اعتراضات و خشم نشانه‌های توسعه هند هستند. در گذشته، آشفنگی‌های جمعی در هند درباره ناسیونالیسم مذهبی یا هویت‌فرق‌های بود، یا خواسته‌هایی برای گرفتن امتیاز از دولت داشت. اعتراضات تا‌زتر اما منش متفاوتی دارند: این تظاهرات از دولت می‌خواهند به وظایف اصولی خود عمل کنند. زنان به دنبال این نیستند که دولت برای برنامه‌های توانبخشی زنان هزینه کند. آنها در خواست دارند که پلیس و دادگاه‌ها به گونه‌ای مناسب عمل کنند تا تجاوز به شیوه‌ای که قانون ملزم کرده تعقیب شود. اینها همه پیامد بزرگ‌ترین گرایش کنونی در هند است: خیزش طبقه متوسط. مردمی که به اعتراضات می‌پیوندند به طور عمده از شهرهای کوچک و بزرگ جلب تظاهرات می‌شوند. در گذشته، آنها تمایل داشتند در کشوری روستایی خود را به عنوان گروهی کوچک و از نظر سیاسی کم‌توان و از این‌رو بی‌علاقه به امور سیاسی تصور کنند. واکنش معمول آنها به مشکلات هند، انتظار کم از دولت و یافتن راه‌حل‌هایی در بخش خصوصی بود. در ایالت متحده، بیشتر مردم خود را از طبقه متوسط می‌دانند و سیاستمداران در هر سخنرانی و طرح سیاستگذاری از ضعف این گروه گسترده بهره می‌برند. در هند، سیاستمداران عموماً دل روستاییان را به دست می‌آورند، دیدگاهی که با فرهنگ عام‌پسند تقویت می‌شد. زندگی روستایی در فیلم‌های سنتی بالیوود، ساده و پسندیده به تصویر کشیده می‌شد. در این فرهنگ، شهرها مراکز جرم و تعارض و جایگاه یک ایت کوچک و محدود هستند که می‌توانند از پس خود برآیند. اما ۲۰سال رشد اقتصادی هند را دگرگون کرده است. چنین تغییراتی در

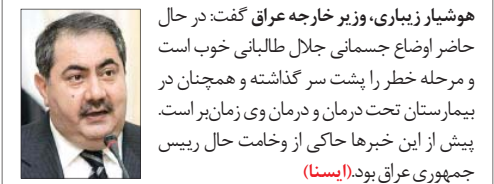
تازه‌های مراسم سوگند رییس جمهوری آمریکا

«اوباما» با دو انجیل

هوای امروز از آن زمان داغ‌تر است. زمانی که هوای یخ‌زده مردم را از آمدن به جشن تحلیف باز نداشت. حضور جمعیت کمتر برای روسای‌جمهور دو دورای پیش از این هم سابقه داشته است. مردم برای دور دوم، دیگر آن هیجان دور اول برای دیدن رییس‌جمهور جدید و شنیدن حرف‌هایش را ندارند. در عوض مشتاقند بدانند اینبار با مسایلی که چهارسال با آنها دست و پنجه نرم کرده است چه خواهد کرد. کار اوباما نیز در دور دوم ریاست‌جمهوری چالش‌برانگیزتر است، او باید قوانین حمل اسلحه را تغییر دهد، قوانین مهاجرت را اصلاح کند و با بحران مالی دست و پنجه نرم کند. تا اینجا توانسته همراهی بیش از نیمی از آمریکایی‌ها و حتی واتیکان را برای اصلاح قوانین مربوط به خرید و فروش اسلحه جلب کند. نظرسنجی گالوپ یک روز پس از اینکه اوباما جزئیات طرح خود را اعلام کرد، این را نشان می‌دهد. این آغاز مبارزه او با گروه‌های حامی حمل سلاح است. آنها دیروز در مرکز ایالات آمریکا علیه این اصلاحات تظاهراتی ترتیب دادند. یک ماه پیش بود که پسری در ایالت کانتیکات به مدرسه‌ای رفت و ۲۰

دانش آموز ششش تا هشت‌ساله و شش معلم را کشت. یخ‌زده مردم را از آمدن به جشن تحلیف باز نداشت. حضور جمعیت کمتر برای روسای‌جمهور دو دورای پیش از این هم سابقه داشته است. مردم برای دور دوم، دیگر آن هیجان دور اول برای دیدن رییس‌جمهور جدید و شنیدن حرف‌هایش را ندارند. در عوض مشتاقند بدانند اینبار با مسایلی که چهارسال با آنها دست و پنجه نرم کرده است چه خواهد کرد. کار اوباما نیز در دور دوم ریاست‌جمهوری چالش‌برانگیزتر است، او باید قوانین حمل اسلحه را تغییر دهد، قوانین مهاجرت را اصلاح کند و با بحران مالی دست و پنجه نرم کند. تا اینجا توانسته همراهی بیش از نیمی از آمریکایی‌ها و حتی واتیکان را برای اصلاح قوانین مربوط به خرید و فروش اسلحه جلب کند. نظرسنجی گالوپ یک روز پس از اینکه اوباما جزئیات طرح خود را اعلام کرد، این را نشان می‌دهد. این آغاز مبارزه او با گروه‌های حامی حمل سلاح است. آنها دیروز در مرکز ایالات آمریکا علیه این اصلاحات تظاهراتی ترتیب دادند. یک ماه پیش بود که پسری در ایالت کانتیکات به مدرسه‌ای رفت و ۲۰

حال طالبانی خوب است

هوشیار زیباری، وزیر خارجه عراق گفت: در حال حاضر اوضاع جسمانی جلال طالبانی خوب است و مرحله خطر را پشت سر گذاشته و همچنان در بیمارستان تحت درمان و درمان وی زمان‌بر است. پیش از این خبرها حاکی از وخامت حال رییس جمهوری عراق بود.**(ایسنا)**

بهار هندی

اقتصاد آشکارند و حالا تغییر به لحاظ سیاسی نمایان می‌شود. بر اساس برخی سنجش‌ها، طبقه متوسط هند اکنون به اندازه ۲۵۰ میلیون نفر نیرومند است. ۲۵ درصد از جمعیت ۱/۲میلیارد نفری مناطق شهری، این اعداد به سرعت در حال رشد هستند. این طبقه بزرگ و حالا بیدار خواسته مشخصی دارد: حکمرانی خوب. این طبقه آغاز به آوردن فشار برای آری دادن این خواسته در مرکز زندگی سیاسی خود کرده است. اگر این دستور کار تازه حکمرانان شود، کشور در نهایت به دولتی می‌رسد که شایستگی‌اش را دارد. بیشتر سیاستمداران هند هنوز به روش‌های قدیمی‌شان جسدیده‌اند. یک عضو پارلمان (بسر رییس‌جمهوری هند) اعتراضات علیه تجاوز را از سوی زنانی دانست که «هفت قلم آرایش کرده‌اند». چنانکه واکنش خشم‌آلود به گفته او نشان داد، طبقه سیاسی باید در یک کد که هندی قدیم شکل گرفته است. در هند سه نیروی مهم در حال فراگیر شدن هستند: دموکراسی، کاپیتالیسم و فن آوری. دموکراسی به هندیان حقوق سیاسی اعطا کرده اما مردم وابسته به ایت سیاسی و دولت مانده‌اند. اصلاحات بازار در دهه‌های اخیر به هندیان میزان بالایی از رفاه و به همان اندازه استقلال اقتصادی را داده است. کاپیتالیسم برای مردم بدون توجه به فرقه، کیش، رنگ پوست یا جنسیت مفید است. به این دو، انقلاب فن آوری را هم بیفزایید که در حال تغییر شکل تمام کشور است، از شهرها گرفته تا روستاهای دوردست. هند، رشد بازار نوظهور را با آزادی دموکراسی بی‌قید ترکیب کرده است.

نتیجه انفجار اطلاعات است. این کشور بیشتر از ۲۰۰ شبکه تلویزیونی خبری به بیشتر از ۱۰ زبان دارد. سه چهارم جمعیت تلفن همراه دارد. این فن آوری اثرات سیاسی دارد. کجربوال برای من شرح داد که در اوج آشفنگی ضد فساد در سال ۲۰۱۱، او و سازمان‌دهندگان دیگر ۲۵میلیون شماره تلفن همراه در اختیار داشتند تا برای آنها پیامک بفرستند و از مردم تقاضا کنند که از مکان‌هایی برای اعتراض گرد هم آیند. هند نسخه خود را از بهار عربی تجربه می‌کند. مردم از نظام انتظارات بیشتری دارند. در چین، پرسش بزرگ این است که آیا رییس‌جمهوری تازه، ژئی جینگ‌پینگ، یک اصلاح‌طلب است یا خیر؛ چرا که او نیازمند ترتیب دادن تغییری از بالا به پایین در این کشور است. در هند پرسش متفاوتی مطرح است: آیا هندیان اصلاح‌طلبند؟ آیا میلیون‌ها نفر می‌توانند برای تغییر بسیج شوند، دادخواست دهند و روصدا به پا کنند؟ آیا می‌توانند به گونه‌ای فاشتری کنند که اصلاحات اجتناب‌ناپذیر نکنند؟ این تنها مسیر در یک دموکراسی آزاد، بزرگ و البته ناهنجار مانند هند یا آمریکاست که در آن تغییر از ره خواهد رسید.

جهان

تصاویر: CNN

داشته باشند و با کمک‌های فعلی دولت به مردم موافقت کنند یا اینکه رفتار غیرمسئولانه‌ای داشته باشند و موجب بحران اقتصادی دیگری شوند» با این حرفش عملاً مخالفان خود را در مقابل مردم قرار داد. او تا اینجا برای کاهش هزینه‌های دولت مقاومت کرده است و به نظر نمی‌رسد بخواهد در مقابل راست‌های افراطی عقب بنشیند. از سوی دیگر از همین ماه قرار است که رسانه‌ها برای تصویب قوانینی از این دست منتظر ماند. او گفت: «گر تنها یک کاری باشد که ما بتوانیم انجام بدهیم و از خشونت‌ها کم کنیم، اگر تنها بتوانیم جان یک نفر را نجات دهیم، وظیفه داریم که آن کار را انجام دهیم.» مخالفان می‌گویند این قوانین بحران خشونت در آمریکا را حل نخواهد کرد.

بحرانی که نه تنها از اسلحه که از بالا بدون میزان

بیماران روانی رها شده نیز ناشی می‌شود. شاید نخستین

چالش اوباما در دوره دوم ریاستش تصویب این قانون در کنگره باشد. چندی پیش توانست مجلس سنا را راضی کند تا طرحش برای گذر از «پرتگاه مالی» را بپذیرند.

پس از آن اعضای کنگره را که بر سسر افزایش سقف

استقراض دولت از بانک مرکزی آمریکا شرط گذاشته

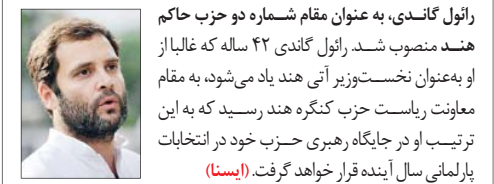
بودند، به شدت نواخت و آنها را متهم کرد که دارند از

دولت باج می‌گیرند تا اراده خود برای کاهش هزینه‌های

خدمات عمومی را به اوباما تحمیل کنند. او در این باره

گفته‌است: «جمهوری‌خواهان می‌توانند رفتار مسوولانه‌ای

رائول فرد شماره دو هند

رائول گاندی، به عنوان مقام شماره دو حزب حاکم هند منصوب شد. رائول گاندی ۴۲ ساله که غالباً از او به‌عنوان نخست‌وزیر آتی هند یاد می‌شود، به مقام معاونت ریاست حزب کنگره هند رسید که به این ترتیب او در جایگاه رهبری حزب خود در انتخابات پارلمانی سال آینده قرار خواهد گرفت.**(ایسنا)**

پیشنهاد «اسد» از زبان «معلم»

از چارچوب وظایف خود به عنوان یکی میانجیگر خارج شده و واجب است که طرح‌هایی که ارایه می‌دهد علیه هیچ‌ک از دو طرف درگیر در سوریه نباشد، نه جانبدارانه و مغرضانه. وزیر خارجه سوریه گفت: پشار اسد دولت را مکلف کرده تا برنامه‌ای کامل برای آغاز مذاکرات میان تمامی گروه‌های مختلف سوری طرح‌ریزی کنند و هم‌اکنون نیز پیشرفت‌هایی در این خصوص به عمل آمده است. معلم خطاب به «حسانی» که برای انجام اصلاحات سلاح برداشته‌اند، گفت: سلاح‌های خود را زمین بگذارید و مطمئن باشید اصلاحات انجام می‌شود و بعد از آن، آنچه که شما می‌خواهید اجرا خواهد شد پس بایبید در روند اصلاح کشور شریک باشید. او خطاب به شبه‌نظامیان افراطی مستقر در سوریه نیز گفت: با کسانی که برای اصلاحات به اشتباه سلاح برداشته‌اند می‌شود مذاکره کرد اما آنان که سلاح را به منظور دفاع از عقیده خود در دست گرفته‌اند مذاکره نمی‌پذیرند و با آنها به هیچ‌وجه مذاکره نخواهد شد و جایی در سوریه ندارند. این در حالی است که ائتلاف ملی نیروهای انقلابی و مخالف سوریه که مهم‌ترین گروه مخالف حکومت بشارالاسد است، اعلام کرد، در مذاکراتی که بر کناری اسد در دستور کار آن نباشد، شرکت نخواهد کرد. این گروه مدافعان داخلی خارجی در سوریه است.

شیخ علی سلمان رهبر بزرگ‌ترین ائتلاف مخالفان بحرین پیشنهاد تقسیم قدرت در این کشور را داد.
عکس: AP

دوشنبه ۲۰ بهمن ۱۳۹۱ ۱۵

دور و نزدیک

اعتصاب عمومی در موصل

● ایسنا: بنا ادامه تظاهرات ضدولتی ساکنان استان‌های مختلف عراق، برگزارکنندگان تظاهرات در شهر موصل اعلام کردند، از امروز اعتصاب عمومی در این شهر برقرار می‌کنند. مخالفان این اقدام را هشداری به دولت مرکزی خوانند تا بغداد هر چه سریع‌تر به خواسته‌های آنها پاسخ مثبت دهد. با وجود این بنا به گفته منابع محلی برخی از رهبران مردمی در موصل معتقدند، هنوز وقت چنین موضع‌گیری‌های تندی علیه دولت فرا نرسیده و برگزاری اعتصاب عمومی باید با هماهنگی دیگر شهرها باشد.

ارتش بر مه آتش‌بس را نقض کرد

● بی‌بی‌سی: ارتش برمه با نقض آتش‌بس به مواضع شورشیان کاجین به شمال آن کشور حمله کرده است. هدف این حمله ارتش برمه یک پایگاه اصلی شورشیان در نزدیکی مرز چین بوده است. شاهدان گفتند که صدها سرباز را دیدند که در منطقه جنگلی از شیب تپه‌ها بالا می‌رفته‌اند. شورشیان از اقلیت قومی کاجین خواستار خودمختاری بیشتری در داخل برمه هستند. گفته می‌شود که پایگاه شورشیان در نزدیکی شهر لایپرا، شهر اصلی منطقه کاجین، با توپخانه ارتش و همچنین خمپاره بمباران شده است.

بودجه جنجالی تصویب شد

● بی‌بی‌سی: طرح بودجه ملی افغانستان پس از آنکه دویار از سوی مجلس نمایندگان به دلیل «عدم توازن» رد شد، روز گذشته به تصویب مجلس رسید. اسدالله سعادت، یکی از نمایندگان مجلس این کشور می‌گوید که تغییرات اعمال شده شامل افزایش یک میلیون دلار برای ساخت فرودگاه زابل و نیم میلیون دلار دیگر در ساخت جاده غزنی است. پیشتر انتقاد نمایندگان این بود که چرا ۸۶ میلیون دلار برای هزینه دفتر رییس جمهوری و ۵۸۲ میلیون دلار تحت عنوان «کد احتیاط» در نظر گرفته شده که صلاحیت هزینه آن به دست رییس جمهوری است.

دستگیری‌ها در آستانه انتخابات

● ایسنا: یک منبع قضایی اعلام کرد که نیروهای امنیتی اردن محمد خشمان، رییس حزب اتحاد ملی وابسته به جریان میاه‌رو و نامزد انتخابات پارلمانی اردن را بازداشت کردند. دادستان کل در امان اعلام کرد: خشمان به اتهام استفاده از پول برای تاثیرگذاری بر رای‌دهندگان به مدت ۱۴ روز بازداشت می‌شود. خشمان چهارمین نامزد اردنی است که با اعدای تاثیر بر اراده رای‌دهندگان یام ماه جاری و دومین نامزد اردنی است که در کمتر از ۲۴ ساعت بازداشت شده است.

افزایش نیروهای فرانسوی در مالی

● شینهوا: وزیر دفاع فرانسه اعلام کرد، پاریس دو هزار نیرو را در کشور مالی برای مقابله با شبه‌نظامیان این کشور مستقر کرده است. بنا به گفته‌ها اما فرانسه قصد دارد ۲۵۰۰ نیروی نظامی را در مالی برای انجام عملیات نظامی مستقر کند. وزیر دفاع فرانسه به این نکته اشاره کرد که این تعداد ممکن است افزایش یابد. همچنین رییس‌جمهوری فرانسه می‌گوید که کشورش تا زمانی که لازم باشد، عملیات نظامی خود را در کشور مالی ادامه خواهد داد.

لیبی رد می‌کند

● ایسنا: نخست‌وزیر لیبی هر گونه اتهام مبنی بر ارتباط کشورش با حمله به مجتمع گازی در الجزایر را تکذیب و بر همبستگی کامل کشورش با دولت و مردم الجزایر تأکید کرد. علی زیدان گفت که گروه مسلحی که به مجتمع گازی «ان‌میلس» در جنوب شرقی الجزایر حمله کردند و افرادی را به گروگان گرفتند، هیچ رابطه‌ای با لیبی نداشته‌اند.

مبارک آزاد می‌شود

● ایسنا: فیصل العتیبی، رییس هیات مدافع کونیتی دفاع از حسنی مبارک، رییس‌جمهوری سابق مصر در گفتگو با روزنامه‌الرای این کشور گفت: به تازگی دادخواستی که با تقدیم دادستانی کل مصر کرده‌ایم و در آن ادله و مدارک جدیدی به دادگاه ارایه شده که نشان می‌دهد اخوان‌المسلمین و برخی رهبران این گروه در کنترل مردم در میدان التحریر قاهره نقش داشتند. او همچنین گفت: پیش‌بینی می‌کنم ظرف چند روز آینده مبارک آزاد شود چرا که مدت حکم صادرشده برای بازداشت موقت وی تمام شده است.

بریده‌اخبار

عکس روز

بی‌تی آی – عمران خان، رهبر حزب «تحریک انصاف» پاکستان تهدید کرد اگر یک نخست‌وزیر موقت بی‌طرف قبل از انتخابات تعیین نشود، یک «تظاهرات سونامی‌وار» به راه خواهد انداخت.

ایسنا – **نوری مالکی، نخست‌وزیر عراق به مقام‌های روسیه اطلاع داده است که باید مبلغ ۱۹۵میلیون دلار حق کمیسیون پرداختی عراق به روسیه را پس دهند. آسوشیتدپرس –** **خوان مانوئل ساتونس، رییس‌جمهوری کلمبیا در آستانه پایان دوره آتش‌بس یک‌جانبه فارک، به رهبران این گروه هشدار داد تا به خشونت دست نزنند. او از آماجگی نیروهای امنیتی کلمبیا برای مقابله با آنها خبر داد.**

راشاتودی – **وزارت دفاع روسیه اعلام کرد، نیروهای دریایی این کشور مانور نظامی گسترده‌ای را در دریای مدیترانه و دریای سیاه آغاز کردند. در این مانور هشت ناو شرکت دارند.**